

Diplombergingeniør Emil Knudsen's levnetsbeskrivelse.

Jeg er født den 7.de mai 1892 på Røros, som sønn av bergverk direktør Emil Knudsen og hustru Maria, f. Rohde.

I 1897 blev min far direktør ved Sulitjema gruber, hvor jeg så tilbragte mine guttedager. Fra 1904-1908 besøkte jeg Bodö middelskole og gymnasium. 1908-1909, da min far var blitt ansatt som generaldirektør for Mitterberger Kupfer A/G i Mühlbach b/Bischofshofen, Salzburg, besøkte jeg Frogner skoles 2.r.g.klasse, hvorpå jeg til høsten 1910 gikk som grubearbeider i Mitterberg. 1910-1911 besøkte jeg Skiens Latinskole og tok realartium våren 1911, hvorpå jeg studerte berg-og opberedningsfag ved Bergakademiet i Freiberg i Sachsen. 1914-1915 besøkte jeg samtidig avdelingene for maskin og elektroteknik ved Gewerbeakademiet i Chemnitz og tok min diplombergeksamen i November 1915.

Inntil dette tidspunkt hadde jeg i alt arbeidet praktisk i 22 måneder på følgende gruber: Mitterberg i Salzburg, Bahnhofsschacht Zwickau i Sachsen "Neu Helene" og "Bleicharley" i Oberschlesien, Karl-Schacht i Böhmen, jernbanetunnel Golling i Salzburg.

Høsten 1915 blev jeg ansatt ved Mitterberger Kupfer A/G, hvor jeg overtok "Barbara-revier" samt avsenknings-arbeidene av storsjaktten. Våren 1916 blev jeg av det østerrikske krigsministerium sendt til Balkan og Tyrkiet, for å undersøke og sette igang grubeforetagnen-

der, av hvilke "Tzar-Assen" var den betydeligste. Denne forekomst blev overtatt av Krupp og i løpet av 1/2 år bygget jeg kraftverk og innrettet moderne maskindrift etc.

Våren 1917 måtte jeg p.g. av Malaria forlate Bulsarien og overtok projektering og byggeledelsen ved kraftwerk Blühnbach i Salzburg for Krupp von Bohlen-Hallbach. Av særlige interessante arbeider her vil jeg nevne vann-inntaket som ligger i morenegrund, klaringsbasseng som vakte opsikt p.g. av de nye prinsipper det var konstruert efter og som blev mønster for flere senere byggede bassenger i Alpelandene. Endelig en 3 km lang tunnel, hvorav 800 m måtte drives som bukkort i løs morene. Samtidig hadde jeg stikkning og bygning av en 25 km lang höispentledning.

Hösten 1919 overtok jeg grubebestyrerstillingen ved glanzkohlenwerk "Helene" Golubovic i Kroatien, idet jeg vilde perfektionere mine kunnskaper i kullgrubedrift. Sommeren 1920 blev jeg tilbudt grubebestyrerstillingen ved Bleiburger-Unionsgrube, Mies i Kärnten, men da grubene blev rekvirert av den serbiske stat overtok jeg i november 1920 en stilling i Sprengstoffavdelingen ved "Treibacher Chemische Werke" i Villach, hvor jeg ledet de praktiske sprengningsforsök etc. for så å overta ledelsen av datterselskapet "Adria Liquida" i Venedig. I Italien hadde jeg sprengningsarbeider ved tunneller på tilsammen 96 km lengde, ennvidere arbeidet jeg med større sprengninger ved Eisen erz og en rekke österrikske malm, kull og saltgruber.

I januar 1922 blev jeg ansatt som grubebestyrer ved "Alpine Montangesellschafts" grube Hüttenberg i Kärnten (Stinnes-Konzern). Efter å ha overstått en alvorlig lungebetendelse arbeidet jeg for General-

direksjonen med reorganisationsplaner av driften i Mittenberg. Deretter overtok jeg i 1925 ledelsen av selskapets Quarzgrube i Krieglach og undersøkelsearbeider etter kull i Mürztal, med borrhorer på opptil 900 m dyp.

Da Stinneskoncernet etter seniorchefens død brakk sammen blev der i Alpine Montangesellschaft opsagt 23000 arbeidere og ca. 1000 funksjonærer, og jeg hadde der som nordmann intet mere der å gjøre.

Jeg drog derfor i oktober 1925 tilbake til Norge og fikk jobb som arbeider ved Flåmsbanen. Her monterte jeg kompressoranlegget ved Nåli-tunnellen og overtok så driften av denne og vendetunnellen ved Galden, hvor der var maskindrift, idet jeg utførte alle reparasjonsarbeider på maskiner, traller, rørlegging, elektrisk installation.

Den tid, i 1 1/2 år, jeg tilbragte her i samliv med arbeiderne i "Brakka" betydde svært meget for min forståelse av den norske arbeider.

Våren 1927 blev jeg oppfordret til å overta byggeleder-stillingen i A/S Tunneldrift som skulde drive ca. 5 km tunnel for A/S Saudafaldene i Sauda. Jeg drog til Sauda sammen med 86 av mine arbeidskamerater fra Flåmsbanen.

Sommeren 1928 søkte og fikk jeg jobb med å planlegge og bygge Norsk-Hydro's anlegg på Kjørholt og da prøvedriften i 1929 var forløpet etter programmet blev jeg fast ansatt som ansvarshavende avdelingsingeniør, hvilken stilling jeg har innehatt inntil jeg selv sa den op for å gå over til A/S Sydvaranger.

Jeg har i alle år foretatt studiereiser i in-og utlandet og antallet av gruber, verker og anlegg jeg har besøkt er meget stort. Likeledes har jeg foretatt ekspertiser såvel for offentlige som private

foretagender.

I 1916 giftet jeg mig med frøken Margarethe Beckendorf fra Dresden og vi har 3 barn.

Hans-Christian, født 1917

Inngard Margarethe, født 1919

Synnöve Elisabeth , " 1926.